

BEAR GRYLLS

MISSION SURVIVAL

ÇÖL

SAHRA ÇÖLÜ'NDE YAŞAM SAVAŞI

AKREPLERİ

GENÇ TİMAŞ
Mission Survival | 2

Yayın Yönetmeni | Savaş Özdemir

Editör | Merve Okçu

Çeviri | Mustafa Emrah Temel

Kapak Tasarım | Emir Ökke

İç Tasarım | Tamer Turp

2. Baskı | Mart 2020

Raf | 11+ Roman Öykü

Yayın No | 4309

Uluslararası Seri No

ISBN: 978-605-08-2638-8

TİMAŞ YAYINLARI

Adres | Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cd. No:5
Fatih/İstanbul

Tel | (0212) 511 24 24 | **Sertifika No |** 45587

E-posta | bilgi@genctimas.com

 genctimas.com genc_timas

  genctimas

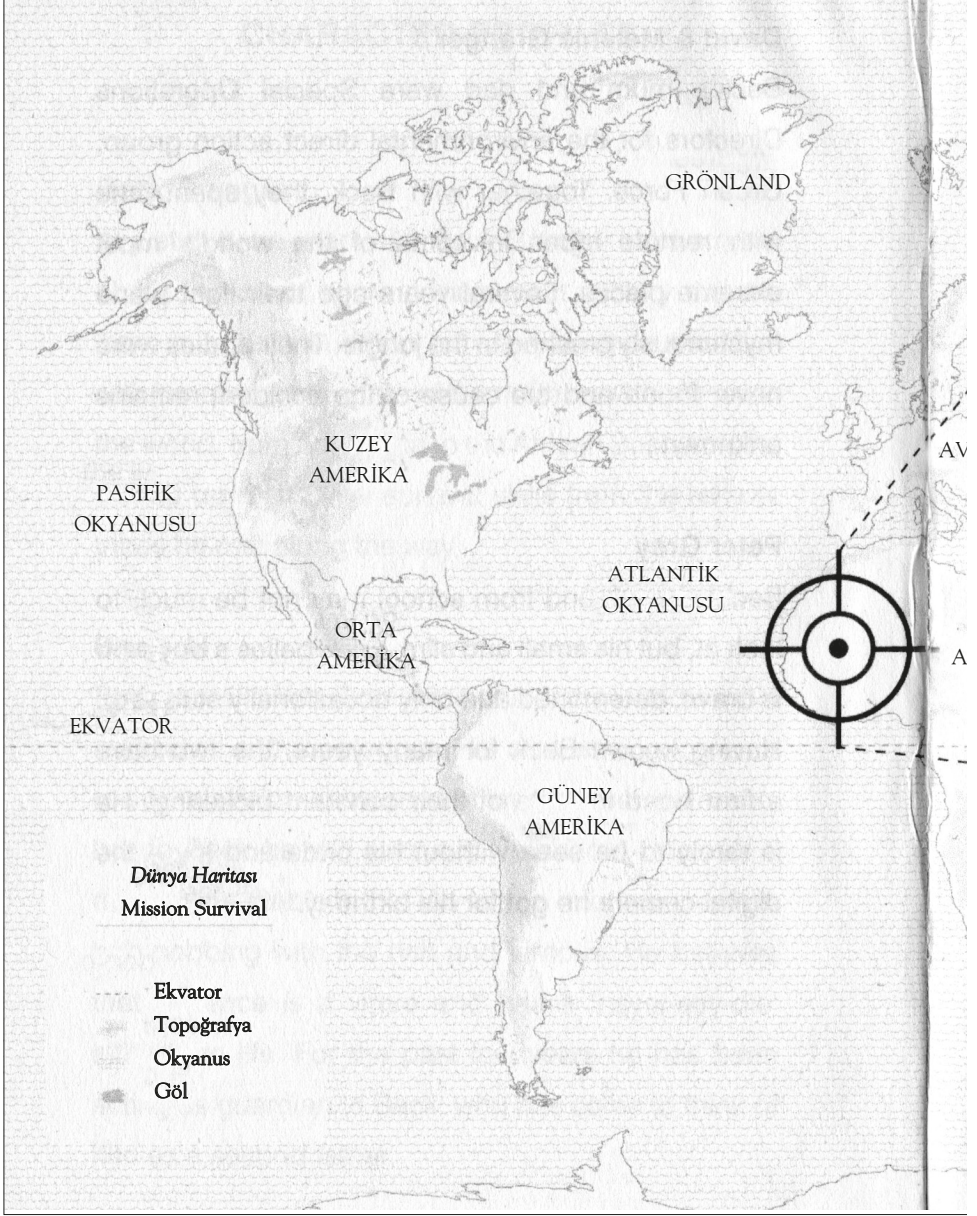
Baskı ve Cilt | Sistem Matbaacılık

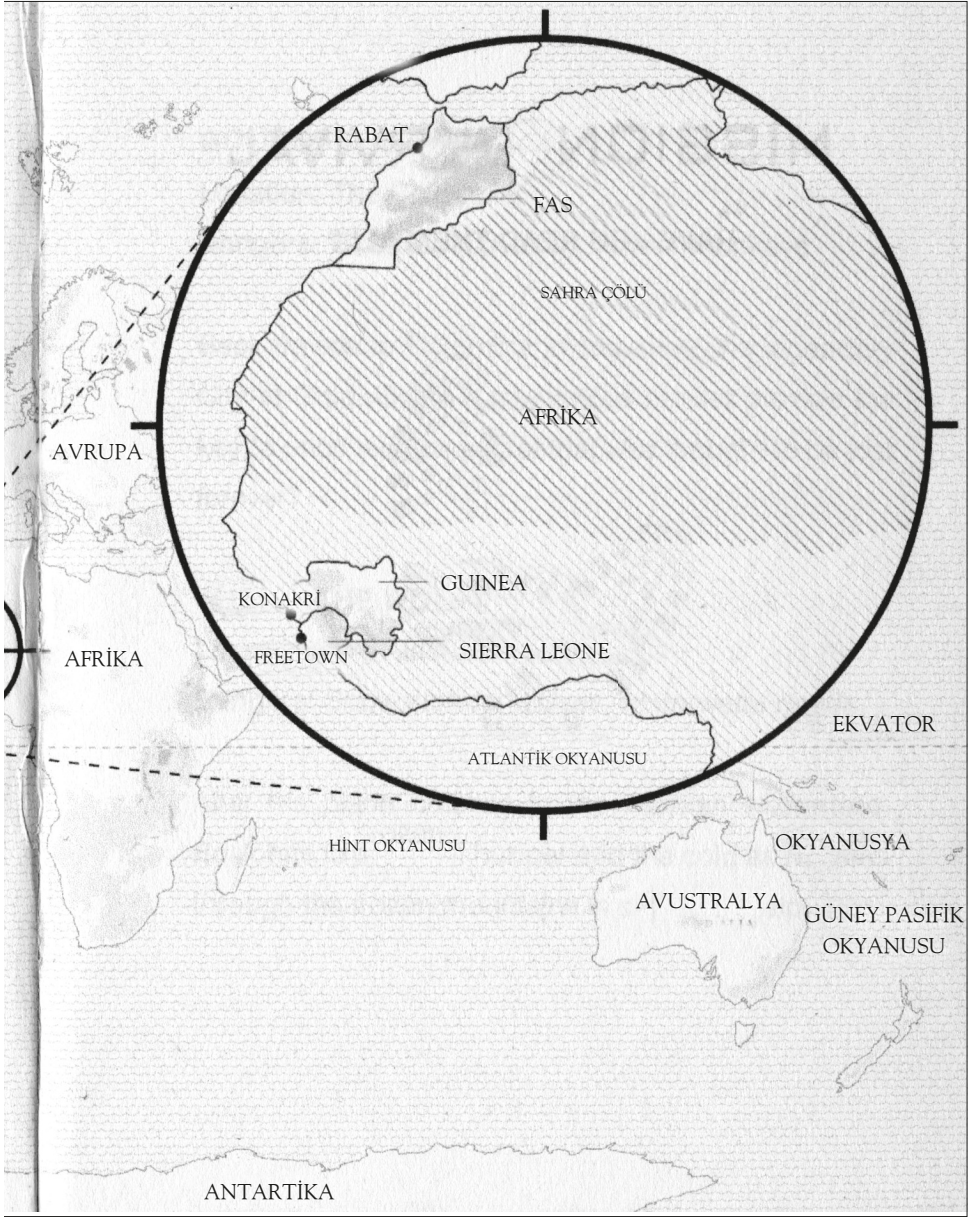
Adres | Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul

Tel | (0212) 482 11 01 / **Sertifika No |** 16086

© 2009, Bear Grylss Ventures

© 2017, “Sands of the Scorpion” orijinal adıyla Red Fox, Random House Children’s Books UK alt markası, tarafından basılan kitabın Türkçe hakları Anatolia Lit ajansı aracılığıyla Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi’ne geçmiştir. İzinsiz yayımlanamaz.Kaynak gösterilerek alını yapılabilir.

BÖLÜM BİR

Uçağın tekerlekleri pistin asfaltına sert ve gürültülü bir iniş yaptı. Frenler uçağı dizginlerken, Beck Granger koltuğundan ileriye doğru yalpaladı. Motorlar ters yöne doğru kükredi ve bu sırada bütün uçak titremeye başladı. Sonra birdenbire ses kesildi. Uçak, tekerleklerin dönmesiyle pistten çıktı ve Beck ancak o zaman arkasına tekrardan yaslanabildi.

Beck tutmuş olduğu nefesini sessizce bıraktı. Alaska'da geçen en son macerasından bu yana, hava yolcuklarında hâlâ olması gerekenden daha fazla tedirgin oluyordu.

Koridorun karşısında oturan Al Amca gülümsedi ve tek kaşını havaya kaldırdı. Beck'in aklından tam olarak nelerin geçtiğini biliyordu. Beck'in bu denli tedirgin olmasına sebep olan uçak kazası neredeyse kendisinin ölümüne neden olacaktı. Beck, amcasıyla göz göze geldi ve cevap olarak tek kaşını havaya kaldırdı.

Arkadaşı Peter Grey, sol tarafında, pencere kenarında oturuyordu. Uçuş sırasında parlak güneşi engellemek için pencerenin korkuluğunu indirmişlerdi.

“Hey, hadi bakalım!”

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Beck onu engellenmeden önce Peter korkuluğu, yukarıya doğru çekmişti bile. Sierra Leone'nin acımasız güneş ışıkları kabinin içini aydınlattı.

“Aaah!”

Peter korkuluğu aceleyle geri indirdi ve yüzünde Beck'e doğru mahcup bir sırıtma belirdi. Yuvarlak çerçeveli gözlüklerinin arkasındaki gözleri kocaman görünüyordu. “Pekâlâ, işte geldik!”

“Evet,” diye onayladı Beck.

“Biraz bekler misin?”

Peter çantasını açtı ve içinde didik didik bir şeyler aradı. Arkadaşı sahip olduğu gurur kaynağını ortaya çıkarınca Beck gözlerini devirdi. Ona doğum gününde hediye edilmiş olan, sınıfının en iyisi dijital bir kameraydı. Çok iyi fotoğraf çekmenin yanı sıra video kaydetme özelliği de vardı. Peter pencerenin korkuluğunu dikkatle, geçen seferkinden daha az yukarı çekti ve manzaraya karşı kamerasının düğmesine bastı.

“Hey, anneciğim baksana...” dedi Beck, nefes nefeseydi. “Başka bir havaalanı terminalinin fotoğrafını daha çektim ve bu da şimdiye kadar bulunduğum diğer bütün terminalerin tıpatıp aynı!”

“Sadece beni kıskanıyorsun,” dedi Peter yüksek sesle. Kamerayı kemerine tutturulmuş bir çantanın içine soktu.

Beck gülümsedi.

ÇÖL AKREPLERİ

Sık sık birbirleriyle atıştırlardı. Peter, Beck'in okuldan en eski arkadaşıydı. Peter o zamanlar kısa ve sıskaydı. Sanki aniden şiddetli bir rüzgâr çıksa, onu devirecek gibiydi. Muhtemelen tam da bu yüzden, üst sınıftaki çocuklar okulun ilk gününde onu seçmişti. Peter'ın iki katı büyüklüğündeki bir grup genç zorba, cebindeki parayı vermesi için ona sataşmışlardı. Peter'ın tam bir pısırik çıkacağından emindiler. Beklemedikleri şey ise Peter'ın sadece hayır demesiydi. Korkudan sinmedi, arkasını dönüp kaçmadı, onlarla dövüşmedi. Sadece reddetti ve reddetmeye devam etti.

Çevresini saran kalabalık onu korkutamamıştı. Herhangi bir şiddet durumunda müdahale etmeye hazır bir şekilde Peter'ın yanında duran Beck, olanları hayranlıkla izlemişti. Olan biteni anladıktan sonra her şey daha da etkileyici bir hâl aldı. Beş dakika boyunca süren göz korkutma teşebbüsünden sonra Peter'ın onlarla oynadığını fark etmişti. Onları öyle bir noktaya getirmişti ki artık para istemektense, paranın ne için lazım olduğunu anlatmaya başlamışlardı. Onu korkutmaya çalışmayı bırakmışlardı. Şu an çevrelerindeki insanlara, ne kadar aptal olduklarını gösteriyordu ama bunu da anlayamayacak kadar kalın kafalıydılar.

Giderek daha fazla çocuk, olan biteni seyretmek için çevrelerine toplanıyordu. En sonunda okulun kabadayıları, küçük beyinlerinin loş yerlerindeki ufak bir aydınlanmayla, ilkokul çocuklarının yarısının onlara güldüklerini fark ettiler. Bu olaydan sonra bir daha Peter'la uğraşmadılar.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Peter dışarıdan pek öyle gözükme de, Beck, onun ne kadar cesur ve kararlı, bazen de öylesine inatçı olduğunu fark etmişti.

Uçak durdu ve kabin kapıları açıldı. Dışarıdaki sıcak ve nemli hava uçağın havalandırmasıyla savaşmak için saldırdı. Kırk küsur yolcu ayaklanarak çantalarını aldılar ve ekvatorial güneş ışığına doğru daldılar.

Bunlardan üçü, Beck, Peter ve Al, ya da daha çok bilinen ismiyle Profesör Sör Alan Granger, Londra'dan Sierra Leone'nin başkenti olan Freetown'a uçmuşlardı. Sonrasında Gine sınırının yanındaki bu kasabaya uçmak için daha küçük bir uçak kullanmışlardı. Al, Afrikalı kabile halklarıyla ilgili bir konferansa katılıyordu. Halklarını binlerce yıldır ayakta tutmaya yarayan geleneksel tarım yöntemlerini kullanıyorlardı. Batı dünyası sürdürülebilir çiftçiliğin nasıl yapıldığını unutmuştu. Konferansın amacı, bu atadan kalma yöntemlerden neler öğrenilebileceğini görmekti.

Al, elbette ki Beck'i de yanına almıştı çünkü gittiği her yere onu da götürürdü. Ailesi ölümcül bir uçak kazasında ortadan kaybolduğu zaman, Beck henüz çok küçüktü. Bu olaydan sonra Al, onu yanına alarak kendi oğlumuş gibi büyüttü.

Peter'a gelince, ailesi yakın zamanda yeni bir bebeğe daha sahip olmuştu. Yeni doğan küçük kız kardeşine "Kundakçı" lakabını takmıştı. Beck, Peter'ın bebeğin bir fotoğrafını cüzdanında tuttuğunu biliyordu. Kardeşine, muhtemelen belli ettiğinden daha düşküdü. "Kundak-

ÇÖL AKREPLERİ

çı” zamanından önce doğmuştu ve hâlâ oldukça zayıftı. Bu yüzden Grey Ailesi, her seneki olağan yaz tatillerine bu sene gidemediler. Peter’ın ailesine, şimdilik bebekle birlikte seyahat etmemeleri önerilmişti. Beck de Peter’ı kendi yolculuklarına davet etmişti. Böylece Al konferans salonunda kabile liderleriyle konuşurken Peter’ın kendisine eşlik etmesinin keyfini çıkaracaktı.

Tüm bunlardan sonra üçlü, gerçek bir tatil için Fas’a seyahat etmeyi planlıyorlardı.

Havaalanı modern ve büyük sayılmazdı. Onları uçaktan doğruca terminale götürecek bir tünel bulunmuyordu. Aşağıya, yolcu merdivenlerinden inmek ve güneş yüzünden gözlerini kısarak asfalt boyunca ilerlemek zorunda kaldılar.

Londra’dan ayrıldıklarından beri ilk kez açık havada bulunuyorlardı. Beck, Afrika’nın havasını solumak için derin bir nefes aldı. Yüzüne doğru sıcak ve kuru bir hava esti. Rüzgâr kuzeydoğudan geliyordu. Yönü bulmak için kol saatini yere paralel tutarak saatin akrebini güneşe doğru çevirdi; akrep ve en üstteki on iki rakamının ortasından geçen açıortay güneyi gösteriyor olmalıydı. Hâlâ kuzey yarım kürede olduklarını hatırladı; yön bulma tekniği düzgün çalışacaktı. Beck esen rüzgârın yaklaşık yüz elli kilometre uzaklarında bulunan Sahra Çölü’nden geldiğini fark etti.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Büyük Sahra Çölü, Afrika kıtasının dörtte birini kaplıyordu. Uçsuz bucaksız bir çöldü. Neredeyse ABD'nin tamamı büyüklüğünde bir alandı.

Beck'in soluduğu havanın bir kısmı gezegenin en kurak topraklarından geliyordu. Sıcak hava dalgası, Sierra Leone'nin sınır komşusu ülkelerinin bozkırlarına vardığında soğumaya başlıyordu ancak hâlâ sert bir mesaj taşıyordu. Kıtanın gerçekten çok büyük bir alanı, yalnızca en aptalların veya en cesurların maceraya atılabileceği arazilerden oluştuğu konusunda uyarıyordu. Ya da en bilgililerin, yani orada nasıl hayatta kalacaklarını bilenlerin... İnsanlar; Berberileri, Tuaregleri ve Bedevileri yani, Beck'in cadde-den karşıya geçerek eve gitmesi gibi doğal bir şekilde, çöl hayatını soluyarak yaşamlarını sürdüren halkları severdi.

Aslında Beck'in Sahra'ya gelmeyi en çok düşündüğü an, Fas seyahatleri esnasında üstünden uçtukları zamandı.

Peter üstüne doğru sendeledi. "Ups! Pardon!"

Fotoğraf makinesini tekrar dışarıya çıkarmıştı ve kamerayla havaalanının etrafını çekiyordu. Geri geri yürürken Beck'in arkasında durduğunu görmemişti.

"Sadece uçağın fotoğraflarını çekiyordum," diye açıklama getirdi.

Beck sırtıttı ve arkasına baktı. "Evet, şey, sonuçta bizi buraya getirdi. Gerçekten de bir uçaktan yapmasını istediğim tek şey bu."

ÇÖL AKREPLERİ

Peter'in birdenbire yüzü kızarmıştı "Hey, özür dilerim. Düşüncesiz davrandım."

Beck kaşlarını çattı. "Ha?"

"Yani sen ve..." eliyle işaret etti, "...uçaklar. Biliyorsun işte..."

Beck anlamıştı, gülümsedi. Peter uçak kazası ile başlayan son Alaska macerasını kastediyordu. Kazadan sonra, Alaska maceraları bu sefer de uzun ve zorlu bir yolculuğa dönüşmüştü. Dondurucu bir nehri yürüyerek geçmek, bir buzul yarığının içinden çıkmak için buzdan bir duvara tırmanmak ve dışarıda onu öldürmeye çalışan kar fırtınası şiddetini arttırırken, dağların tepesinde kardan bir oyuguğun içinde geceyi geçirmek zorunda kalmışlardı.

Kaza raporunda, uçağın tek motorunun arızalanması sonucu düştükleri yazılıydı.

"Uçaklar ile aram iyi," diye üsteledi ancak ufak bir ekleme yapmadan geçemedi, "Tabii eğer motor sayısı birden fazlaysa.

Bugünlerde, uçağa binmeden önce kaç tane motor olduğunu dikkatlice sayıyorum."

Peter, arkadaşının söylediklerine nasıl tepki vermesi gerektiğini bilemiyordu ancak Beck'in sırttağını görünce rahatlayarak gülümsemeye başladı.

Çantalarını topladılar ve şehrin kargaşasına karıştılar. Yıpranmış eski bir servis otobüsü onları otellerine taşıyordu.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Beck, en az kendi yaşı kadar eski model bir araç olduğunu tahmin etti. Koltuktaki yarıklar kabaca bantla sarılmıştı. Sürücü trafikte yön bulmaya çalışırken bir eliyle de amansızca ve uzun uzun kornaya basıyor, bu esnada otobüs bir uçtan bir uca yalpalıyordu. Yankılanan seslere bakılırsa, diğer sürücüler de benzer şekilde araç kullanıyordu. Yollar hıncahınç doluydu; çoğunlukla eşit derecede hırpalanmış kamyonlar ve üst açık yük arabalarıyla. Arada, nadir de olsa yeni model parıldayan bir Jeep veya Land Cruiser marka araçlar da vardı. Serveti olanlar, zenginliklerini açıkça göze sokan bir kültüre sahiptiler. Bir de taksiler vardı; yüzlercesi, intihar sayılabilecek hareketlerle diğer taşıtların arasından sıyrılıyordu.

Her sürücü, yolu kendinden başka kullanan herkesi potansiyel düşman olarak görüyordu sanki.

Klima yoktu. Pencereler sonuna kadar açıktı, baharata benzer bir koku ve kuru hava, aracın içine doğru esiyordu. Ağır ve sıcak araç kokusundan tamamen kurtulamadılar.

Beck hâlinden memnundu. Eğer tam olarak evinizdeki rahatlığı arıyorsanız, o zaman yurt dışında bulunmanın amacı neydi diye sık sık düşünürdü. Afrika'daki bir kasabanın tadını çıkarmanın tek yolu Afrika'daki bir kasabalı gibi davranmaktır. Kendini tamamen dâhil etmelisin.

Peter'a doğru bir bakış attı ve onun neler yaptığını merak etti. Arkadaşı daha önce hiç Avrupa dışına çıkmamıştı. Kendi kendine kıkırdadı. Peter, tabii ki fotoğraf makina-

ÇÖL AKREPLERİ

sını gözüne dayamış bir şekilde pencereden sarkıyordu. Durumdan çok keyif alıyormuş gibi görünüyordu.

“Hey! Hayran kaldım!”

Otel odasına adım attıkları zaman Peter’ın ilk söylediği şey buydu. Büyük üç bıçaklı tavan vantilatörü, sıcak havanın içinde uğulduyordu.

Odanın içinde ikiz yataklar vardı ve yan tarafta bir banyo bulunuyordu. Tül perdeler, açık pencerelerin önünde hafifçe dalgalandılar. Kuvvetli güneş ışıklarını engelliyor ve haşereleri dışarıda tutmaya yardımcı oluyorlardı.

“İşte bir mini buzdolabı!” Peter kapağını kontrol etti ve yüzü biraz düştü. “Kilitli.” Pencerelere doğru koştu ve balkona açılan kapıyı buldu. Önündeki perdeleri mücadeleyle aştı. “Harika, üstelik bir yüzme havuzu da var!”

Beck hâlâ giriş kapısından öteye geçmemişti. “Ayrıca, iki tane valizle baş başa kalan bir arkadaş...” diye sessizce homurdandı.

Valizleri odanın içine doğru sürükledi ve kendi valizini pencerenin kenarındaki yatağın üstüne bıraktı. Peter kendi için bir seçim yapmayacaksa şayet; kendi seçimini yapabileceğine dair karar aldı.

İki yatak arasında bulunan masanın üstünde basit bir oda servisi menüsü vardı. Beck menüyü aldı ve çabucak göz gezdirdi.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

“Olamaz, üzgünüm,” diye seslendi. “Bu kadar da olmalı. Taşınıyoruz.”

Peter ışık hızıyla içeriye geri döndü. “Taşınıyor muyuz?” diye sordu şaşkınlıkla.

Beck elindeki menüyü sağa sola salladı. “Biliyor musun? Menüde böcek yok. Eğer hayatta kalmak için yiyeceğin türden bir yemek yoksa gerçek bir tatilden söz edemezsin bana,” dedi ifadesiz bir şekilde.

Peter’in gerginliğini üstünden atması için biraz zaman geçmesi gerekti. Beck’in Alaska macerasında yemek zorunda kaldığı şeyler ile ilgili her detayı dinlemeye bayılıyordu. “Of ya, hey-hey! Fakat hadi ama şu havuza bir baksana!”

Beck arkadaşının onu balkona doğru sürüklemesine izin verdi. Yuvarlak çimenlikli alanda yükselen bitkin görünüm-
lü palmiye ağaçlarının ortasındaki yüzme havuzu gösterdi. Havuzdaki tertemiz mavi su ışıldayarak göz kamaştırıyordu. Şehrin gürültülü şamatası binanın kalın duvarları tarafından engelleniyordu. Bahçe huzurluydu; havuz serin ve davetkâr görünüyordu.

“Peki.” diye onayladı. “Sona kalan süt çocuğu olsun...”

“Beck, Peter.” dedi Al. Arka plandaki restoranın sesini bastırmak için biraz daha yüksek bir sesle devam etti, “Bu bizim ev sahibemiz, Bayan Chalobah.”

ÇÖL AKREPLERİ

Açık hava restoranı iç taraftaki bahçeyle bitişikti. Günün bu saatlerinde hava hoş bir serinlikte olurdu. Böcekleri uzaklaştırmak için masaların üstünde mumlar yanıyor, baharatlı yiyecek kokuları rüzgâra karışarak dağılıyordu. Papyonlu bir garson onlara, konferansın da organizatörü olan Bayan Chalobah'ın çoktan oturmuş olduğu masaya doğru yolu gösterdi. Her ne kadar bu kadınla ilgili Beck çok şey duymuş olsa da onunla hiç karşılaşmamıştı. Kadın onları karşılamak için ayağı kalktı. Parlak renkte bir kaftanı, kafasında başlık ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

“Alan! Seni görmek ne güzel!”

Bayan Chalobah, Al'i iki yanağından öptü ve daha sonra yüzündeki geniş Afrikalı gülümsemesini iki çocuğa doğru çevirdi. Biraz rahatsız olmuşcasına kımıldanıyorlardı: Al onlardan ceket giymelerini ve kravat takmalarını istemişti. Beck, bütün tatil boyunca bunları giymek zorunda kalacağı ilk ve son anın, şu an olmasını umuyordu.

“Ne kadar da yakışıklı iki genç adam! Gelin buraya oturun. Bana yolculuğunuzu anlatın bakayım...”

Eğer Beck'e sorsaydı, basitçe bir şeyler söyleyerek geçiştirecekti. “İyiymi, teşekkür ederim. Uçağa bindik ve Freetown'a uçtuk.” Hiçbir şey hakkında sonsuza kadar konuşabilecek yetişkinler ile karşılaşmıştı ama asla bu konuda ustalık kazanamamıştı.

Fakat Peter'a bakıyordu. Peter, seyahatlerini Heathrow'dan başlayarak sanki bu Londra'dan Sierra Leone'ye daha önce hiçbir uçak kalkmamış gibi anlata-

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

bilirdi. Anlatırken kadın da bir yandan kafa sallamaları ve gülümsemeleriyle onu cesaretlendiriyordu. Beck ve Al göz göze geldiler. Al göz kırptı. Beck yavaş yavaş Bayan Chabolah'a ısınıyordu.

Sonra Peter'in masumane sorusunu duydu: "Bay Chalobah da bu akşam gelecek mi?"

Beck amcasının rahatsız olduğunu gördü ve bunun sorulmaması gereken bir soru olduğunu tahmin etti. Bayan Chabolah'ın neşeli ifadesi biraz bozuldu.

"Bay Chalobah bize katılmayacak," dedi. Basit ve hüzünlü bir ciddiyetle söylemişti. Peter bile kadının söyleyecek daha çok şeyi olduğunu fark etti, sadece doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordu. Sessizce bekledi ve kadının kendi temposunda devam etmesine izin verdi.

"Ülkemizin karşı karşıya olduğu birçok sorundan biri, ülkemizin servetini kendi çıkarları için kullanan insanların olmasıdır. Eşim, elmas endüstrisinden gelen paranın Sierra Leone'nun refahı için kullanılması gerektiğine inanıyordu. Biz geliştirmekte olan bir ülkeyiz ve bu gelişim için bir şekilde bedel ödenmelidir! Ancak acımasız ve kötü insanlar onlara ait olmayan şeyleri alarak kendilerini zenginleştirirler, geri kalanımızı da sefalet içinde boğuşmaya terk ederler."

"Kaçakçılar mı demek istediniz?" diye sordu Beck.

Kadın ona doğru bir bakış attı ve ağır bir şekilde başını yukarı aşağı sallayarak onayladı.